

NO STREIDEAL

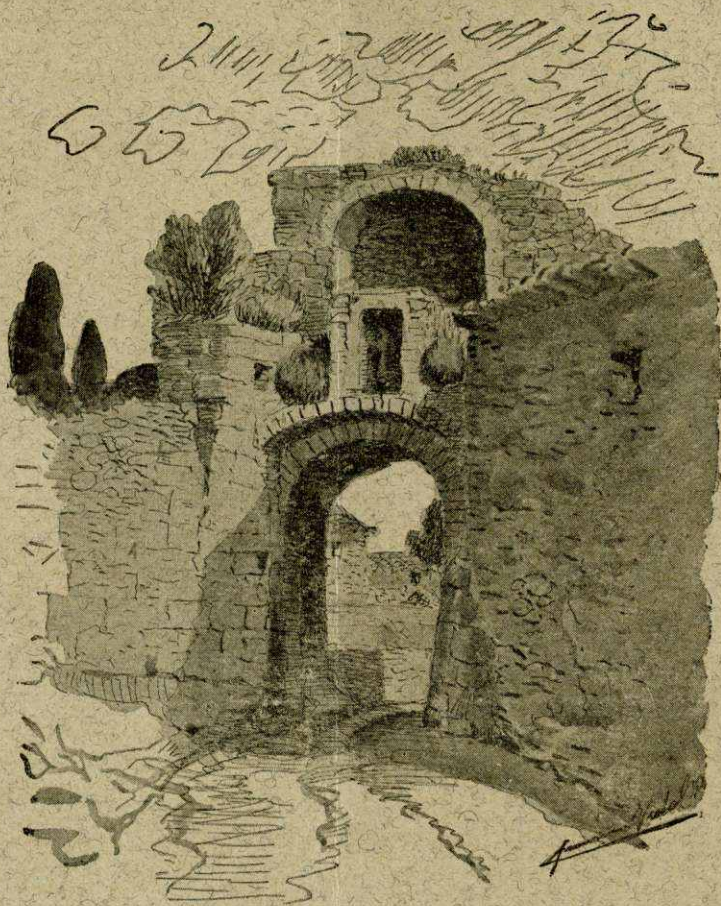
PORTANTVE

CLUB

PALAMOS

JUNIO DE 1936

Museu
Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

PORTAL D'ENTRADA. PERATALLADA

DIBUIX DE F. VIDAL

Preguem l'intercanvi de Portantveu.

Solicitamos el intercambio con las entidades afines.

Reciprocité désirée.

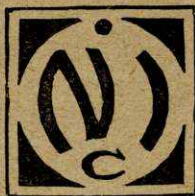
Reciprocation wanted.

Pregghiamo contraccambio.

Austausch gewünscht.

Oni deziras intersangon.

NOSTRE IDEAL CLUB

PALAMÓS

BRUC, 1

Parlament

LLEGIT PEL NOSTRE PRESIDENT ARCADI BACH.
EN LA VETLLADA DEL DIA 7 DE MAIG

ES a mi que m'ha tocat l'honor de fer entrega al nostre estimat amic Alfred Maier, de la primera distinció honorífica amb què el NOSTRE IDEAL CLUB l'homenatja com a penyora de la tasca que a profit del Nostre Ideal, desinteressadament ha portat a cap.

Deixeu-me, però, abans, que us llegeixi unes humils ratlles, que no tenen altre valor que el d'ésser sortides del fons del meu cor i com a conseqüència plenes de l'emoció que solament s'experimenta per aquelles coses plenament sentides.

Des de fa temps, que en el pensament de molts de nosaltres, millor dit, de tots nosaltres, hi teníem latent el desig de demostrar al nostre volgut amic, l'agraïment i afecte que vers ell sentim. Agraïment i afecte guanyats amb la seva amabilitat, amb la seva bonhomia, amb el seu desinterès, amb el seu entusiasme, amb el seu esperit de companyerisme, amb la seva voluntat i capacitat de treball, amb la seva fe en la nostra obra, en l'obra de tots, en l'obra d'ell; doncs no oblidem que és un dels més entusiastes socis fundadors, un dels que més es distingí en l'època de treball, diem-ne material, en l'època que bastíem el fogar que avui veiem convertit en nostre volgut estatge, en l'època de privacions, de sacrificis, de renunciaments, on l'únic esplai que ens permetíem era el

que ens proporcionava el treballar pel Nostre Ideal, amb l'esperança de a la fi veure coronats els nostres esforços i poder plasmar en realitats el que fins aleshores solament havien estat aspiracions.

Inaugurat que fou el nostre estatge, teníem de preparar-nos per a fer efectius els nostres anhels.

I aleshores, fou l'amic Maier el que espontàniament, no oblidant que l'obra de tots és per a un, i la d'un per a tots, lema que serví per a formar la nostra comunitat de treball, s'oferí a donar uns cursets de francès. Cursets que més tard se suspengueren, degut al nou ingrés de socis, per a donar-ne uns d'anglès que avui són l'orgull del nostre estimat Club.

Nosaltres ens sentim orgullosos de tenir per consoci, per amic, per company, un jove com l'Alfred Maier. En ell hi veiem sintetitzats els nostres esforços, les nostres realitats, els nostres anhels i hi veiem també el seu treball, que és un estímulo que ens ha de servir de guiatge, cadascú dintre de llurs respectives aptituds, per a fer que el nostre Club, sigui sinònim de noblesa, civilitat i espiritualitat.

Per raons d'ordre psicològic, hem d'agrair doblement l'esforç de l'amic Maier. Perquè ell no és català. Ell és vingut de les terres d'Alemanya, amb uns caràcters i uns costums totalment diferents dels nostres. Per a adaptar-se completament a la psicologia d'un altre país es necessita una bona dosi de voluntat; (més si tenim en compte el refractari que són la majoria dels estrangers a aquesta adaptació). Però el nostre amic ha donat proves de què no n'hi manca de voluntat. El nostre amic comparteix l'amor de la seva enyorada Alemanya amb el de la seva volguda Catalunya. Ell s'ha adaptat tan completament als nostres costums, fins gairebé a la nostra parla, jo crec que emportat per l'afecte que ha trobat a la nostra terra, en particular en aquest bonic bocí d'ella, afecte d'amic, afecte de germà, afecte molt més apreciat quan hom està allunyat dels seus éssers més estimats, quan hom es sent trasbalsat per l'enyorança, saturat de melangia...

Sí amic Maier: Nosaltres us agraïm de tot cor el sacrifici que feu en bé de la nostra col·lectivitat.

Perquè sacrifici és el dedicar-nos unes hores que podrieu esmerçar en altres afers o al vostre esplai. Hores que nosaltres recollim, hores que per nosaltres signifiquen un millorament del nostre intel·lecte i que ultra el valor de l'ensenyança tenen el valor del sacrifici. Per això us són doblement agraïdes.

En aquest moment en què us regraciem el vostre treball, ens domina l'emoció, perquè en ell veiem tot un munt de realitats i també tot un

Alfred Maier ha estat nomenat soci honorari

PER ERNEST ARTIGAS

El treball lucratiu ha d'ésser remunerat; el treball desinteressat, i a profit d'una comunitat, deu ésser agraït. Alfred Maier fa aquest darrer treball; ell s'oferí gentilment a donar als socis del N. I. C. uns cursets de llengües. A ell tan li era ensenyar-nos francès com anglès. Durant un curs, fou el mestre de francès, però ampliant les nostres activitats, fa ja dos cursos, ininterromputs per cap mena de vacances, que ens mena sàviament per la gran i profitosa mar de l'idioma anglès. Podia la nostra sensibilitat deixar en oblit el sacrifici del nostre amic? Devíem nosaltres agraïr l'amor amb què ens ensenyava? El dia 16 d'abril, en una reunió general, s'acordà palesar-li el nostre agraïment; el dia 7 de maig, fèiem ofrena a aquest amic laboriós del títol de soci honorari.

* * *

A causa de la diada del primer de maig no poguérem fer la festa aquell dia, com era la primera intenció. En l'homenatge havia de prendre-hi part la secció atlètico-esportiva i la musical. El dia 7, per ésser dia feiner, només intervingué la secció musical.

Tot aquell dia treballàrem per arranjar el nostre local, per l'acte d'homenatge. A l'hora anunciada el local ja és ple de consocis, destacant-se els deixebles d'ell, que desitjàvem un complet lluïment de la festa.

El President havia de lliurar-li el títol, i ho féu en un sentit parlat, enaltint l'obra de l'homenatjat, i les seves paraules no podien ésser més justes ni més eloqüents, produint un grat efecte en l'amic Maier, qui, al regraciar, ho féu visiblement emocionat. Digué que ell no es mereixia aquest honor, que no era sol a treballar, que n'hi havia d'altres

cúmulo d'esperances per l'esdevenidor, perquè amics consocis, teniu l'exemple de l'homenatjat, el ferm entusiasme que ens domina i la fe en els nostres ideals, ens hem de sentir amb coratge per a fer-los triomfar.

Si per un atzar del destí, cosa que no desitgem, mai us teniu d'absentar de la nostra estimada vila, i torneu a la vostra volguda i enyorada Alemanya, junt amb el perfum i salabor de la nostra Mediterrània, volem que us emporteu un bell record dels catalans, un dolç record de tots nosaltres i si una vegada allà sentiu enyorança per la nostra terra, serà senyal que haurem complert amb el nostre deure, amb el deure de l'hospitalitat, civilitat i cultura, orgull de catalans. Res més.

que s'ho mereixien més que ell; no, Alfred, tu eres creditor d'aquella vetllada; a tu et sembla que no és ferres, el teu treball, la teva modèstia t'ho fa veure així, però nosaltres — i molt més *your pupils* — ho hem reconegut, i hem volgut ésser justos.

Tot seguit, la secció musical interpretà un escollit i variat concert, compost de peces catalanes i alemanyes, «símbol de germanor», com digué el president.

La secció — que s'ha vist augmentada amb un altre element, ben jove per cert — fou llargament i entusiasta aplaudida, i hem de felicitar-la i particularment al petit violoncel·lista en Joan Condom, per la seva intervenció en l'acte i agrair-li el seu recent ingrès a la secció.

La vetllada arriba al final i el president vol regràciar a la concurrència, però s'aixeca l'homenatjat, i amb sentides i emocionades paraules és qui ens dóna les gràcies. I ho féu d'una manera que demostrà a bastament el seu amor pel Club, la fe que hi té posada, i ens invità a treballar tots pel seu engrandiment i fer d'ell un fogar model, que sigui respectat i admirat per tothom.

A tots els presents. se'ns gravaren aquestes paraules al fons del cor, i tenint el pensament en una fita, hem de procurar que la profecia de l'amic homenatjat esdevingui una cosa palpable, digna de la nostra joventut.

CALÇATS SALA

LA CASA ON TROBAREU

ELS MILLORS MODELS

PREU FIX

PALAMÓS

VISAT PER LA

CENSURA

GOVERNATIVA

AIGUA MINERAL DE «PANEDES»

IMMILLORABLE PER A L'ESTÓMAC

LA MÉS ECONÓMICA

LA FESTA DEL LLIBRE

PER MARGARIDA SÁINZ

Per les finestres i porta de la terrassa de «Nostre Ideal Club» entra un aire tebi i suau que porta mils sentors de les flors que intenten obrir-se en els jardins propers com la prometença d'una primavera ufanosa i se sent també lleument el fresseig de les onades al topar amb la sorra de la platja.

La sala de la biblioteca apareix engalanada; en el lloc de preferència s'hi destaca l'enseny de Nostra Pàtria formada per roses vermelles i grogues, i el llibre com a símbol de la festa que se li va a dedicar.

S'hi respira en aquest petit reconet un ambient de companyerisme, familiaritat, i simpatia que concorda perfectament amb tots els rostres dels reunits i fa que hi brilli la més franca alegria.

Nostre President, veient l'èxit que corona totes aquestes reunions se sent content i emocionant i ho expressa amb les paraules que pronuncia al saludar-nos i al presentar-nos els consocis que devien delectar-nos amb les seves peroracions.

El President de la Comissió de Cultura, Sr. Margarit, fou el primer en dirigir-nos la paraula.

Ens parlà de «Catalunya vista per Cervantes». Ens corroborà una vegada més la grandesa de les obres de l'autor del Quixot en algunes de les quals s'hi trasllueix l'afecte que sentia per Catalunya i ens féu recórrre a l'ensem els llocs que l'inspiraren per escriure alguns capítols de les seves obres.

Encara sentiem l'emoció que havien desvetllat en nosaltres les paraules del Sr. Margarit quan la Srta. Conxa Bech, llegí unes quartel·les que tenien per tema «L'home i el llibre» i que havien estat premiades en l'Ateneu de Girona amb motiu de la Festa del Llibre de l'any 35.

Escrit boniquíssim el de la Srta. Bech, el qual ens donà a conèixer una vegada més les aptituds i l'extensa cultura que posseeix la seva autora.

Després d'uns moments de descans, la Srta. Maria Dolors Font donà una conferència titulada «El llibre en les diferents èpoques històriques». Començà per definir el llibre segons Rousseau, Artiga, Ortega i Gasset; després ens parlà de la seva evolució històrica, diguent que en el transcurs dels segles el desenvolupament de l'home i del llibre han anat paral·lels i així seguint-los en les diferents èpoques histò-

riques veiem que quan l'home és bèl·lic el llibre també; quan els con-
vents són guardadors de les ciències i les Lletres, els llibres tenen un
fons eminentment religiós i quan comença a sentir el sentiment de
lleialtat, honor i respecte a la dona apareixen les novel·les cavallares-
ques i amb el Quixot la vida social pren un nou caire. Quan el romanti-
cisme literari se sent el romanticisme en la vida i així mateix es corres-
ponen les èpoques d'idealisme, realisme i materialisme. A l'arribar a la
nostra època i al preguntar-nos com és, admetem el principi de què el
materialisme groller ho sofert franca derrota. Hi ha qui diu que la nos-
tra època literària és de psicologisme. Mes és tan variada la nostra pro-
ducció que és pot dir que aquesta és una època heterogènia. Com a pro-
va llegí varis fragments escollits d'autors contemporanis nostres; n'hi
ha de filosòfics, psicològics, científics socials i per últim eminentment
poètics.

Llegí a més a Materlinch, Puig i Ferreter, Gassol Trias, Apel·les
Mestres. Finalment defensà l'opinió de que la nostra literatura té
grans valors espirituals, no destinats a morir, sinó a enlairar-se més i
més. Llegí «Nits de Soledat» poesia de Fèlix Cucurull, jove poeta que
junt amb un gran nombre de literats «amateur» ens promet, no sola-
ment per avui sinó un demà literari saturat d'esperit, d'idealis-
me, d'amor i grandesa...

Tota la intel·ligència superior, espiritualitat i dolcesa que emanen de la
Srta. Font es traslluí a través de les seves paraules que ens feren viure
uns moments plens de meravella i que a l'extingir-se deixaren en nosal-
tres la nostàlgia profunda que es sent quan quelcom ha impressionat
vivament el nostre esperit.

Mes... la nostra pensa tingué de baixar de les regions de la fantasia on
les paraules dels nostres amics l'havien portada... els felicitarem afec-
tuosament i sortirem amb recança d'aquell estatge tan acollidor on a
l'ensem que s'hi cultiva la intel·ligència, s'hi esplaia l'esperit i incons-
cientmenthi somnia la nostra ànima.

VISAT PER LA CENSURA

LA COSTA BRAVA

PEL SENYOR LLUIS BARCELÓ I BOU

Ja fa temps que, uns inconscientment, i altres amb propagandes interessades, sembla que tots plegats ens havem proposat malmetre-la i desnaturalitzar-la.

Així com una noia mai és tan maca i gentil com quan encara ella ignora que ho és, a la Costa Brava li passarà el mateix, no per culpa d'ella, sinó per culpa dels qui s'han empenyat en fer-la entrar en la categoria de les platges de moda.

Uns darrera els altres, els xalets i les edificacions, els jardins i les passejades, ja fa temps que han començat d'invasió d'una manera alarmadora. Els corriols que sols eren coneguts dels pescadors de canya, dels caçadors i dels carrabiners, ja s'han eixamplat, això sí, però quan hom menys s'ho pensa, troba el pas interdit per uns jardins, unes graderies i un xalet. I la Costa Brava va tornant de mica en mica mansoia, vanal i urbanitzada, i dintre poc de brava no en tindrà més que el nom, perquè haurà tornat tan dolça i ensucrada com una lllaminadura de casa el confiter.

I així com diuen que

«La noia que perd el que és
«ja no ho recobra més»

a la Costa Brava li va a passar molt prompte una cosa semblant.

De Sant Feliu a Palamós, amb tres o quatre xalets més que s'hi facin, ja no serà sinó una passejada quasi ciutadana. De Palamós a Calella, ja no queda verge més que el tros comprès de Castell a Font Morisca, i així anant seguint, sols resten les escabrositats de Tamariu a Aigua Blava i del Cap de Bagur perquè no s'hi pot fer res.

El major encant de la Costa Brava, a més de les belleses naturals, era la seva solitud amable, ignorada. Però des del moment que les seves cales i els seus caminols són trepitjats per totes menes de gents, ja ha perdut la seva virginitat, i ja és una contrada com les altres.

On hauran d'anar les persones que desitgen uns dies de descans intensiu, que anhelan sadollar-se de solitud, i fruit de tot cor de les emanacions de la Naturalesa sense mixtificacions ni destorbs de cap classe?

Els primers xalets, en tots els reconos, solen fer-se amb l'intent de fruit de la solitud lluny del traüt ciutadà; però ve que un altre s'enamora d'aquell lloc i n'hi fa un altre, que precisament ve a destorbar el primer, i així successivament, fan com en les lleis de la naturalesa, en que

NITS DE SOLEDAT

PER FÉLIX CUCURULL

Solitud de les hores vespertines
sense el rastre fosfòric de l'estel
sense els desmais de neu de les gavines
sense el blau de la mar ni el blau del cel.

Quietud de la cambra austera i fosca
sense la taca roja dels clavells,
ni mirars maragdins; tan sols la tosca
simetria de vigues de cantells
esquerdats, i enfosquits per la negrosa
fumera de nostàlgia que es va alçant
al ritme vague del meu cor que es posa
a destèixir records sense mirà avant.

Solitud de les nits en què no porto
la foguera del somni dintre el cor,
per volà avant, indòcil que suporto
l'opi callat d'un ja llunyà record.

Solitud de les nits sense l'escuma
del fibló de l'amor — Oh el lluminós
èxtasi en què veiem una deesa
d'un riure pàl·lid, fresc i vergonyós! —

Monotonia esquerra; sens misteri,
ni esperança, ni lluita ni desig.
L'ànima sens l'estímul d'un imperi
passiva, caminant, sense trepig,
sense aleteig, callada, sota l'ala
d'un passat que morí i no tornarà,
en què era sensitiva i estimava
i en un florit jardí tebi habitava
del que el pètal darrer ahir volà.

les molècules sempre tenen tendència a agrupar-se, per més que cada u vulgui anar independent

A la Costa Brava passa com arreu del món; els uns destorben els altres, però cada dia de xalets se n'hi fan més, i sense donar-se'n compte van convertint en ciutat el lloc que havien escollit per un descans solitari.

Nosaltres ja hi voldriem una carretera que permetés visitar-la còmodament d'un cap a l'altre, però precisament això és el que li prendrà tot el gust i el caire especial que encara té.

Tota vegada que és perillós anar contra el corrent, i ja que els temps actuals són de progrés i transformació, que s'hi facin xalets en bona hora, però tinguem present tots plegats que com més urbanització s'hi vulgui fer, més prompte li prendrem el matis interessant que li ha donat el nom.

Esportiva

Excursió i acampada a les Guïlleries

PER JOSEP PACREU

Tal com estava anunciat en el nostre Butlletí, en el programa esportiu del present mes, sortirem aprofitant l'avinentsa de trobar-se junts tres dies festius, a fer una excursió i acampada a les Guïlleries.

DIUMENGE, DIA 12. La sortida estava acordada a les tres del matí; la meua satisfacció és gran quan en arribar a l'estació manca encara una bona estona per la sortida del tren, i ja hi trobo els companys d'excursió i consoci Esteve Buxeda i l'amic A. Buxeda; un xic més tard arriben els altres companys, consocis Joan Soler i Lluís Cantó. Sortim; arribem a Flassà; aquí l'express per a anar a Girona arriba amb una hora de retard, mentre esperem l'enginyer polonès senyor Macowiecki i senyora, que formen part de l'excursió, i amb els que devíem reunir-nos a Girona, han vingut a veure què passa. Posats al corrent, acordem retrobar-nos al Pasteral.

Arribem a Girona, devem esperar bona estona fins la sortida del tren d'Olot; per a distreure'ns, anem a donar una volta per la ciutat immortal; la nostra vestimenta causa estranyesa entre la gent matinerà que trobem. Sortim de Girona, arribem al Pasteral; al juntar-nos als senyors Macowiecki, aquests ens diuen que vistes les dificultats i que el temps no és molt segur, — està ennuvolit, amenaça pluja; sols de tant en tant surt un xic de sol — no vindran com estava proposat els tres dies amb nosaltres; sols ens acompanyaran fins a Susqueda. Després d'haver admirat una estona el magnífic salt d'aigua i haver-ne tret unes fotografies, anem tot seguint la vora del riu Ter, cap a Susqueda; aquí és molt bonic aquest riu, amb les muntanyes a cada costat, curves capricioses i roques de formes estranyes i colors originals. A mig camí, com que és un xic tard, ens deturem a dinar a una font prop del riu; després de dinar continuem la nostra marxa; a la poca estona comença a ploure, ens abriguem com podem, i una vegada acabada la pluja, com que amenaça tornar-hi, els senyors Mocowiecki decideixen tornar-se'n; ens despedim neguitosos i continuem vers la nostra fita. Ja prop de Susqueda torna a ploure; i com que no hi ha esperances de què el temps canviï, acampem prop del poble, junt a la riera de Rupit. Aquí trobem acampats a uns joves excursionistes com nosaltres, de Roda de Ter. Ben aviat ens fem amics i al dia següent anirem tot el dia junts; anem a visitar el poble i restem sorpresos del generosa i amable que és

la gent d'aquí; tot seguit se'ns ofereixen per tot el que necessitem, ho faig constar aquí, car jo crec és la millor manera de palesar-los-hi el nostre agraïment.

DILLUNS, DIA 13. Ens llevem de bon matí; tota la nit ha estat plovent amb insistència, tot està molt mullat, però el dia se'ns presenta molt bó; el sol comença a enrogir el cim de les altes muntanyes que ens envolten; el cel està aclarit i podem admirar la seva blavor; anem al poble a fer provisions, recollim les tendes i junts amb els amics de Roda comencem l'ascensió a Bosses Vinyes; la marxa és fadigosa sempre amunt, però ens compensa quan arribem al cim; el paisatge que d'aquí s'albira, muntanyes altíssimes, entre elles, Nostra Senyora del Coll, rengleres de cingles, destacant «La Voiola»; ara continuem la marxa pel cim de la carena, sempre pujant; després de bona estona arribem a Sant Martí Sacalm, aquí ens aturem a esmorzar, arredossats prop de la rectoria, car aquí dalt fa un vent molt fort i fred. El senyor Rector, un senyor molt amable, enterat de què volem pujar al Far, se'ns ofereix, doncs ell hi puja cada dia, a fer-nos de guia, que nosaltres acceptem amb molt de gust. Reemprenem la marxa ara encara més difícil, ja que l'ascensió és gairebé vertical; ja arribem al cim sota el cingle que vist des d'aquí és impotent, sembla talment com si s'hagués de tornar i aixafar-nos; continuem i comencem a pujar al cingle, ascens més difícil encara. El senyor Rector puja amb una lleugeresa impròpia de l'edat que representa, tant, que nosaltres, amb el pes de les motxilles, gairebé no podem seguir-lo; per fi arribem al cim; ara sí que fruïm ben bé del paisatge; estem a 1100 metres d'alçària; s'ha espargit la bruma i tot apareix molt clar; els cingles imponents, les muntanyes ombrejades de verdor, els Pireneus plens de neu; també distingim molt bé les illes Medes i l'Estartit; un retall de mar i l'indret on està la nostra vila; als nostres peus el poblet de Les Planes; més enllà, escampades en el pla, algunes cases aïllades que, vistes des d'aquí, semblen de joguina; frondosos prats, es gaudeix, en fi d'unes vistes molt boniques que compensen l'esforç.

Busquem un lloc apropiat prop la font per acampar, i dinem tots plegats en companyia; després de dinar, el senyor Rector ens guia a visitar un forat al peu del cingle; és una escletxa de 180 passes de fons, molt difícil de recórrer, car sols es pot caminar per un petit espai a l'entrar, i un altre cap al fons; hi ha unes tosques molt originals i boniques; sortim, donem les gràcies a l'amable guia; es despedeix, i tornem a pujar al cim del cingle al nostre campament, el vent és molt fred, i tothom va a refugiar-se a llur tenda.

Noticiari

Ha mort a Barcelona el jove Pelai Matas, germà del que fou fer-vent i entusiasta consoci nostre, fins que s'absentà de la nostra vila, en Joan Matas Oliver. Rebi la dissortada família del finat el testimoni del nostre condol.

BIBLIOTECA. — Hem estat obsequiats pel senyor Puig Bussot amb un lot de llibres, que ingressen a la nostra Biblioteca.

Regraciem merescudament l'ofrena d'aquest senyor.

— El bibliotecari ens comunica la desaparició dels volums «Manon Lescaut» i «Primavera Mortal», de la col·lecció «A tot vent».

Preguem als qui els tinguin es serveixin retornar-los al seu lloc.

RECTIFICACIÓ. — En el número passat del nostre Butlletí, i en la rela-ció dels Butlletins rebuts per intercanvi, hi consignàvem el d'«Activi-tats, de Barcelona», essent, en realitat, de Badalona.

Queda subsanat l'error.

AIGUA MINERAL DE «PANEDES»

IMMILLORABLE PER A L'ESTÓMAC

LA MÉS ECONÒMICA

DIMARTS, DIA 14. Ens llevem ben aviat, el vent continua, però ha amainat força, recollim els nostres bagatges, fem una última foto amb els nostres amics, i amb molta recança ens despedim cordialment. Ja tornarem a trobar-nos si així ho disposa el destí; emprenem la dava-llada, cadascú pel seu camí.

Baixant del Far, cap a la Mare de Déu de la Salut, trobem uns jo-ves barcelonins, excursionistes també, que casualment porten el mateix objectiu; simpatitzem, i junts pugem al Santuari. Aquí també trobem un rector molt simpàtic, que ens guia a visitar tot l'edifici; després pas-sem una estona contemplant el paisatge des del mirador, esmorzem i baixem a Sant Feliu de Pallarols, que es troba als nostres peus; en arri-bar-hi, acampem fora del poble, vora el riu d'Amer, i dinem. Després de dinar pugem en el tren que ens porta fins a Girona; durant el trajec-te tenim ocasió de tornar a veure el Far, que sembla gegantí des d'aquí baix, i també el salt d'aigua d'El Pasteral; arribem a Girona, ens des-pedim amicalment d'aquests bons companys i cadascú emprèn el retorn a casa seva, emportant-se'n un bell record d'aquests tres dies viscuts a les Guïlleries.

Abril del 1936.

<p>AUTOS DE LLOGUER</p> <p>Se us recomanen els de la casa Bañeras</p> <p>Major, 6 - Telèfon 22 Barberia - Palamós</p>	<p><u>TAXIS FIGUERAS</u></p> <p>Serietat</p> <p>Economia</p> <p>Rapidesa</p> <p>PALAMÓS</p>
<p><u>HOTEL I BAR TRIAS</u></p> <p>TOT CONFORT GARATX</p> <p>Telèfon 35 Palamós</p>	<p>S. PLAJA VILLENA</p> <p>Centre de subscripcions de periòdics i revistes</p> <p>Pagès Ortiz, 49 Palamós</p>
<p>Josep Oliveras «Xiula»</p> <p>Casa de menjars a la carta i entaulat Vins del país de tota classe</p> <p>Avinguda F. Macià, 26 Palamós</p>	<p>DEMANEU</p> <p>GASOSES BATET</p> <p>REPRESENTANT:</p> <p>JOSEP POMÈS MAJOR, 49 - PALAMÓS</p>
<p><u>CASA SITJAS</u></p> <p>SASTRERIA I CONFECCIONS</p> <p>Vendes al major i detall</p> <p><u>PALAFRUGELL</u></p> <p>IMPORTANT: Si la compra arriba a 100 pessetes, s'obsequiarà al comprador amb un metre de llana o un "sportman".</p>	<p>ALBERT NOGUER</p> <p>NOVETATS</p> <p>CONFECCIONS</p> <p>GÈNERES DE PUNT</p> <p>CARRER MAJOR PALAMÓS</p>

IMPREMTA GRASSOT - BLASCO IBÁÑEZ, 40 - TELÈFON 112 - PALAMÓS

DIDAC GARRELL

AGENT
CÓMERCIAL
COL-LEGIAT

TELÉFON 7
PALAMÓS

BAR ARNAU

BEGUDES DE MARCA
SERVEI ESMERADISSIM

FERMÍ GALÁN, 2
AVINGUDA F. MACIÀ, 35
PALAMÓS

TRANSPORTS
I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

SERVEI D'ENCÀRRECS
ENTRE PALAFRUGELL, PALAMÓS
I BARCELONA

BARCELONA

Pau Iglesias, 11 (Princesa) - Telèfon 19844
Urgell, 25 - Tel. 32783 - Rec, 18 - Tel. 10302

JOSEP PUIGGRÓS

SASTRE
SASTRE

PALAMÓS

FRANCESC SOLER

CONSTRUCCIÓ I REPARACIÓ
DE TOTA CLASSE DE MÁQUINES
ESPECIALITAT
EN LA INDÚSTRIA SURERA

TALLERS: N. SALMERÓN, 7
TELÉFON 14
PALAMÓS

La millor màquina
per a cosir i brodar

Wertheim
Ràpida, S. A.

La marca
de qualitat

Passeig Castelar, 3
Palamós

Calats i brodats mecànics
Especialitat en treballs
per a modisteria

Conçol Torró

Venda exclusiva
de les renombrades
llanes "La Balanguera"

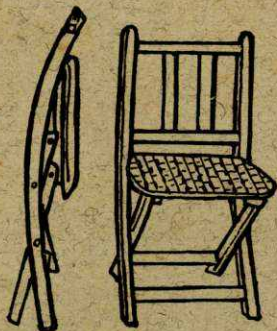
Passeig Castelar, 3
Palamós

AFAVORIU ELS NOSTRES ANUNCIANTS

Fusteria Mecánica - JOSEP JUBERT

FABRICA DE CADIRES

SANT JOAN DE PALAMÓS — GARCIA HERNÁNDEZ, 21 i 23

Tancat

Obert

Construcció d'Obres
de totes classes

Cadires per arrendar per temporada
i Festa Major, als envelats, cafés i bars;
pistes, piscines, fútbol i tota classe d'esport

A preus reduïts